

de på sundheden eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet opnået økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. Der er i det væsentligste tale om en videreførelse af § 78, stk. 2, i den gældende fødevarerlov, idet den dog foreslås præciseret, således at den udtrykkeligt omfatter overtrædelser i form af undladelser, jf. ovenfor. Det skal i den forbindelse understreges, at den i nr. 1 nævnte fare for sundheden ikke nødvendigvis skal have været konkret til stede i den enkelte sag. Det vil være tilstrækkeligt, at den ansvarlige gennem sine handlinger eller undladelser har fremkaldt en potentiel risiko for fødevarerens sikkerhed bl.a. ved at hindre eller vanskeliggøre fødevarermyndighedernes arbejde.

Efter bestemmelsen i stk. 3 kan der fastsættes frihedsstraf i bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven, for overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, og der forvoldes skade på sundheden eller fremkaldes fare derfor eller opnås eller tilsigtes økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. Der er tale om en videreførelse af bestemmelser i den gældende fødevarerlov.

Efter bestemmelsen i stk. 4 kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med bestemmelsen i stk. 5 tilsigtes en forhøjelse af bødeniveauet for større virksomheder og det foreslås at bøden udmåles under hensyntagen til virksomhedens omsætning således, at den præventive effekt forholdsmæssigt bliver bedre sammenlignelig for virksomhederne uanset disses omsætning. Princippet svarer til det der blev indført i konkurrenceloven ved lov nr. 426 af 6. juni 2002, jf. den gældende konkurrencelovs § 23, stk. 3, 2. pkt. Beregningen af omsætningen foreslås at ske på samme måde som efter konkurrenceloven, jf. bekendtgørelse nr. 895 af 21. september 2000 om beregning af omsætning i konkurrenceloven. Der skal dog kun tages hensyn til omsætningen i den virksomhed, der har begået overtrædelser og ikke i en eventuel koncernomsætning.

Der tilsigtes ikke med bestemmelsen, at det bødeniveau, der kendes fra konkurrencelovgivningen, skal overføres til fødevarerlovgivningen. Formålet er alene, at de hensyn der ligger bag udmålingen af bødestraf, skal være ens i de situationer, hvor en af konsekvenserne ved overtrædelser af en regel i fødevarerlovgivningen er, at fødevarerens virksomhed stilles i en mere fordelagtig konkurrencesituation eller søger at blive stillet i en sådan mere fordelagtig konkurrencesituation. Herved undgås, at den store virksomhed med de traditionelle bødestørrelser betragter bødesanktioner

som almindelige driftsomkostninger. Forslaget omfatter alle virksomheder, uanset om de er selskabsejede eller enkeltmandsejede, idet de skadelige følger af overtrædelserne er uafhængige af ejerforhold.

Siden ikrafttrædelsen af den gældende fødevarerlov er der afsagt en række domme, der på visse områder har dannet en fast retspraksis for fastsættelse af bøder. På de områder, hvor der er dannet en praksis, ligger normalbødestørrelserne på mellem kr. 1.000 og kr. 20.000. Til eksempel straffes utilstrækkelig vedligeholdelse i en gros virksomhed normalt med en bøde på kr. 5.000. En bødestørrelse på kr. 5.000 kan for en virksomhed med lille omsætning være passende, mens den for en virksomhed med stor omsætning dels ikke kan antages at have den ønskede præventive effekt og dels bevirker, at virksomhed med den større omsætning ikke straffes på forholdsmæssigt samme niveau som virksomheden med den mindre omsætning. Med bestemmelsen skabes udtrykkelig hjemmel for en differentiering af bøderne efter virksomhedernes omsætning.

Til § 61

Den foreslåede hjemmel til at meddele administrative bøder er en videreførelse af tilsvarende regler i fødevarerloven og en række andre love. Disse administrative bøder anvendes i mindre, ukomplicerede sager, og denne praksis vil blive fortsat.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter den pågældendes positive medvirken og indebærer en aflastning for domstolene og tillige en hurtigere afgørelse af sagen.

Det administrative bødeforelæg vil alene kunne anvendes i overtrædelsessager, hvor sagen er klar såvel med hensyn til overtrædelsens indhold som med hensyn til de retsregler, der er overtrådt, ligesom bødestørrelsen skal være i overensstemmelse med faste retningslinier, der fastsættes på baggrund af retspraksis. Det er ligeledes som anført i bestemmelsen en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelserne og enig i, at sagen afgøres med et bødeforelæg.

Muligheden for at udstede administrativt bødeforelæg agtes alene anvendt i klart afgrænsede sagsgrupper. Bestemmelsen agtes fortsat anvendt i f.eks. sager, hvor der er påvist indhold af forureninger over en fastsat grænseværdi, ligesom den vil kunne anvendes i eventuelle øvrige overskuelige og enkle overtrædelsessager. I sådanne og lignende tilfælde skønnes det forsvarligt, at ministeren bemyndiges til at forelægge bøder administrativt.